

{ אז נדברו }

פרשת וישב תשפ"ה | גליון מס': 672 | לסדר: "וכל אשר הוא עושה ד' מצליח"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

a8447168@gmail.com

רבות: סעיף 46!!!!

יש משהו טוב כזה... שכשאומרים את הקוד הזה יותר קל לאנשים להוציא כסף. אז תזדרזו לתרום לאן שצריך... ואם סיימתם לתרום לכולם... ועדיין נשאר לכם משהו בכיס... אז תדעו שגיליון אז נדברו צריך כעת כסף... המכונה של הדפוס רעבה...

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

באשראי: "נדרים פלוס"

(שם קופה: עלון אז נדברו)

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי:

052-7683095

תודה מראש!!!

חג צריך מזל!!! חנוכה זה חג שיש לו מזל!!!

זהו... נפל לי האסימון... חג צריך מזל!!! לא מספיק שהוא חג חשוב... החג צריך גם שיהיה לו מזל... כמו שספר תורה צריך מזל... כלומר: לא מספיק שזה ספר תורה והוא מהודר... כי צריך גם מזל... אותו דבר חג... בשביל שאנחנו נתרוםם וניקח את ההשפעות, החג צריך גם מזל...

לפני מה הדברים אמורים??? אז הנה... חנוכה - לדוגמא - זה חג שיש לו מזל!!!! מה המזל של חנוכה?? שהוא יוצא בתאריך מאוד יבש... אמצע החורף... כולם מנומנמים... משוועים לאיזה משהו שובר שגרה... וחנוכה מגיע בדיוק ברגע הנכון!!! מה הפלא למה אנחנו עושים עסק מחנוכה הרבה יותר מחג הסוכות?? כי לחנוכה יש מזל שאין לסוכות!!!! סוכות נופל עלינו ככה מתוך הימים הנוראים... למי יש זמן לחשוב עליו... אבל חנוכה?? יש לו מזל!! יש לו תאריך טוב...

כ"ל יארצייתים... תאר לעצמך שהיינו פוסקים כמו הרמב"ן שהיא רציית של רחל אמנו זה בחודש ניסן... מישהו היה זוכר ללכת לקבר רחל? אבל ברגע שזה בחשוון... אז אין לוח שנה שאין בו תמונה של קבר רחל... אפילו לגמל ולעץ הזית שברקע יש מקום... זה נקרא יארציית עם מזל!!!!

אם קראת עד עכשיו... בינינו... זה היה נראה שאני כותב חצי בציניות חצי בהומור??

אבל לא!!!! והייתם נקיים!! אני לא מתכוין בציניות... אדרבה... אני מדבר בכנות!! ולא רק בכנות אלא גם ארך לי די הרבה זמן להודות בכנות הזו... שיתכן והיא קצת מבישה... כי... כי אתה מבין לבד שהכי יפה ופוטוגני זה להגיד שהסיבה שאני מתרגש מחנוכה כי... כי הליגנר חנוכה... אבל יום אחד ירדתי מהעץ ונצמדתי לרצפה והבנתי שהכל בסדר!!! הסיבה שחנוכה תופס אותי כי יש לי פניות אליו!!!! אין לי אירועים נוספים שנושפים לי בעורף ומסיטים אותי לכמה דברים ביחד... ברגע שחנוכה תופס את כל המרחב... אז אני ממוקד בו וממילא זה עושה את העבודה...

ולמה המידע הזה חשוב לי?? כי... כי אם מה שאמרתי עכשיו זה נכון... אז יש לי פה קצה חוט...

מתברר שמזל של חג... זה כשאין שום מאורע אחר שמסיט את תשומת הלב ממנו... וכך אני פנוי לחוות אותו ולהוציא ממנו כמה שיותר... יופי!! קבלתי כאן קלף חשוב... יש לי כאן קצה חוט חשוב מאוד... מהיום אם יש לי משימה מסוימת בעבודת ה' שמאוד נחוצה לי... נניח שיש מחלל מתמשך בעבודת ה' ואני נחוש לתפוס את עצמי לידיים ולבצע שינוי ומהפך... אז ההללו... אם אתה רוצה שמהוה פה באמת באמת יתחיל לזוז ולא רק בדיבורים... אתה צריך גם טקטית - לעבוד נכון!!! ואיך?? אז הנה!!! חנוכה יוכיח!! חנוכה הוא חג השינוק!! חג הפרסומי ניסא... מה הקסם של חנוכה?? שאין סביבו שום דבר ולכן הוא מקבל את כל הבמה... אז גם כעת... אם חשוב לי חיזוק מסוים בעבודת ה'... כעת מה שנדרש ממני זה לא רק לתפוס חיזוק בנושא הזה על דרך החיוב! יש פה גם משימה על דרך השלילה... והיא: להזיז לצד נושאים אחרים... גם כשמדובר בערכים רוחניים... היות ויש כעת נושא מסוים שקריטי לי להתחזק בו... אז אני נאלץ לפנות שטח... לנקות את הזירה מכל נושא אחר... כי אני צריך להתמקד ולמצות את הנושא אחר... ותיכף אשוב...

הדוגמא שכבר השתמשתי בה לא פעם זה אותו בן עליה שקשה לו לקום בבוקר... ועזוב... אני מכיר אותך... אתה אריה!! אתה בן עליה... בכל שאר התחומים אתה מציב מטרה וחותר אליה כמו טורבינה... אתה מסיים מסכתות כל סוף זמן... עומד ביעדים... הולך עד הסוף... אז מה יש לך בבוקר?? אין האריה לפתע נהיה עכבר?? מה התשובה?? התשובה היא: שקשה לך!!! קשה לך לקום בבוקר!!! ובשביל לקום אתה צריך להתאמץ... ובשביל להתאמץ אתה צריך לפנות שטח!!! לתת כבוד למשימה הזו!!! להכיר בה שהיא כעת משימת העל שלי!!! וכעת בתקופה הקרובה זה האירוע!! זה היעד!! לכאן אני חותר!! זה ההישג שלי!!!

אה... אבל תכננתי לגמור את המסכת בסוף הזמן?? אז לא!!!! בזמן חורף הזה זה לא היעד!! בחורף הזה היעד העיקרי הוא ששלושה חודשים האחרונים כל בוקר קמתי!! (אגב: לא בכח... אם לא באמת חשוב לך... או שזה לא הכצעקתה... או שאתה חושב שלסיים מסכת יותר חשוב מלקום בשעה דו ספרית אז לא אמרתי כלום... אני מדבר כעת רק מי שנורא חשוב לו, הוא רק לא מצליח) אה... אבל מה העניין?? מה הבעיה שגם יהיה לי יעד לסיים מסכת וגם יעד לקום בבוקר?? מה התשובה?? עיין ערך חג הסוכות... ברגע שחג הסוכות מתערבב עם הימים הנוראים... בע"כ הוא לא מקבל את המומנטום של חנוכה... חנוכה זוכה למיקוד מוחלט כי אין לידו אף אחד!! ואני אגלה לך סוד: אתה יודע למה אתה מצליח לסיים מסכת כל סוף זמן?? כי אצלך סיום מסכת זה כמו חנוכה!! זה היעד היחיד אצלך... ושישאר בינינו... למה אתה קם מאוחר? כי אתה מפחד שלא יהיה לך כח ללמוד... את מה? את המסכת שצריך לעשות עליה סיום בסוף זמן?

אל דאגה... המסכת עוד תחזור לכותרות!!! אבל כעת היות ובנושא של קימה בבוקר יש לך חולשה תן לנושא הזה מקום של כבוד!!! תעניק מזל טוב למשימה הנקודתית הזו!! בשלושה חודשים הקרובים ההההמשימה שלך זה לקום בבוקר גם במידה ותהיה עייף... גם במידה ותלמד פחות טוב ולא תסיים מסכת... ותסכים איתי שאם תצליח במשך שלושה חודשים לקום כל בוקר... זהו... זה כבר 'מזרח תיכון' אחר לגמרי... זה סטנדרט שלא תוכל לרדת ממנו כ"כ מהר...

הקימה בבוקר זו דוגמא אחת... ואתה מבין לבד שלכל אחד מאיתנו יש חולשה אחרת!! וכל אחד מאיתנו צריך לכופף ראש ולהסכים להיות עניו ולהכיר בנתון העובדתי ש- זו החולשה שלי!!! זו הנקודה החלשה שלי שבזה המינימום הבסיסי הוא בשבילי המקסימום שבמקסימום... ואין לי ברירה... אני מוכרח לשווק אותו לעצמי נכון!! אני מוכרח להזיז לצד משימות נחשקות אחרות כדי לתת לו את המומנטום!! בשביל זה יש חורף... שקט תעשייתי... בשביל זה יש לנו תזכורת של חנוכה שובר שגרה ושופך אור לחודש שלפניו ולאחרי, ומישהו דאג לשווק אותו! זה מזל שמישהו דאג להתמזל לו... קדימה... נתתי לך עצה לשינוק נכון כלפי פנים.

(המשך) רבותי: עצירת גשמים!!!! אנחנו בעצירת גשמים משמעותית!!

המשך - המציאות חזקה מהכל... מערכות הכשרות נאלצות לכופף ראש ולהיכנע לנתון הזה וממילא ככה זה... **וכבר שששנים שככה זה!!!** שנים ע"ג שנים שמעשר עני מופרש ומיד אח"כ חיל בלע ויקיאנו... וכאן אני מגיע בתמימות הצפונית שלי ומעזי לחשוב מחוץ לקופסא: נכון שבמשך עשרות שנים בלענו את זה... נאלצנו לסמוך על ההיתר הזה... אבל ההלו... זה לא סוד שכלל ישראל הספיק לעשות שטייגן לאורך השנים האחרונות, ואכשר דרא ובהרבה מאוד תחומים כשמיטה וכדו' עם השנים הובשלו התנאים והתגבר המודעות והודות לדרישה הציבורית שהלכה וגדלה אנחנו זוכים כיום להקפיד ולדקדק מאוד בקלות על הרבה גופי הלכות שפעם לא זכינו... ואיך? לא באמצעות מאבקים ומלחמות... אלא פשוט באמצעות טקטיקה של ביזנס!!! ס"ס לא צריך להיות גאון בביזנס בשביל להבין שבכל מה ששייך לסחר ושיווק של ירקות... **בסופו של דבר הכל תלוי בביקוש הציבורי!** ואם בציבור החרדי יהיה מודעות ויגבר הביקוש למעשר עני שהופרש כהלכה וניתן במילואו לעניים... ברור לי כשמש בצהרים שיקום אותו סיסטונאי שיהיה שווה לו לסגור בלעדיות עם הציבור החרדי תמורת זה שהוא נותן מעשר עני לידיים של העניים... לא בכאילו אלא באמת... מישהו מתווכח על הנתון הזה?? האם יש משהו שאמרתי שהוא לא מדויק?? תעדכן אותי...

ואם עד עכשיו צדקתי במה שאמרתי... אז מיותר לציין שהנושא של מעשר שני הוא הראשון בתור!!! לא מדובר פה בנושא ששנוי במחלוקת ראשונים... לא מדובר פה באיזה חומרה או באיזה הנהגה טובה שמוזכרת בחז"ל בראשונים... מדובר במעשר עני גמור שכל יהודי חייב בשנה השלישית שנת המעשר... אז אני שואל אותך: אולי הגיע הזמן להרים את הכפפה...

ומעתה!!!! כל מה שנותר זה בסה"כ להעלות את המודעות הציבורית!!!!

עכשיו: אני מוכרח להיות כנה... לא זכיתי להיות מהעומדים בשער ועוסקים בתחום של הלכות התלויות בארץ... אני מגיע פה מכובע אחר לגמרי לגמרי... אני במקרה דוחף את עצמי בכח ומתיימר להתהדר בשטעלע של גבאי צדקה... ואם שמת לב: במשך השנה קופות הצדקה מזיעים הרבה כדי להציף ולהזכיר את קיומה של קופת הצדקה... שאנשים לא ישכחו שיש עניים... ולכן מידי פעם יש 'הדלקה'!! כל קופה והקמפיין שלה באמצע החורף... כדי להזכיר לציבור שיש עניים... אבל יש כמה תאריכים של ימי חסד!! שבהם גבאי הצדקה לא צריכים לרדוף אחרי האנשים... כי האנשים רודפים אחרנו!! אם זה מתנות לאביונים בפורים שזה חובה!! ואין צורך בקמפיין כי בלאו הכי יחפשו אותי לאורך היום... כנ"ל בקמחא דפסחא, וכנ"ל במעות יזכור או דמי כפרות... בעיר"כ זה ממש תענוג... אני יושב לי בדוכן ואני מרגיש כמו רבה... אנשים מגיעים עד אלי בזה אחר זה עם שקיות כפרות. זה עניין שלהם. זו הכפפה שלהם)

אז הנה!! כעת הגיעה שנת מעשר עני!! מכאן ואילך... כל ירק שנלקט מד' תשרי התשפ"ה הרי עשירית ממנו חייבת במעשר עני!!! כל משטח תפוז'א שעובר בשוק הסיטונאי אוטומטית 10 אחוז ממנו הולך ישירות לעניים... **זו מצוות התורה!!!** זה לא מנהג כפרות ולא מתנות לאביונים שהם מדברי קבלה... מדובר כאן במעשר עני דאורייתא... ואל תשכח שאנחנו צריכים גשם והגמי' כבר אומרת: שאין הגשמים נעצרים אלא בשביל ביטול תרומות ומעשרות... ושוב: אסור להוציא דיבה!! אנחנו לא מבטלים מעשר עני... אנחנו פשוט מתחמקים ממעשר עני!! בא נגדיר את זה נכון: **יש לנו מה להתקדם בנושא...** ואי לכך ובהתאם לזאת: לא נותר לנו- אנו הגבאי הצדקה אלא להפעיל את כל כובד המשקל!!! ולצאת בקמפיין אדיר לכלל ישראל... מתוך הכרה שאם כל החרדים לדבר ה' יקומו על רגליהם ויחליטו חד משמעית: אנו מעוניינים להפריש מעשר עני בהידור!! עשירית מהיבול הולכת ישירות לטובת עניים... אתה יודע איזה רווחה זו לעניים? זה כבר לא צדקה. **אלא תכנית שיקום מקיפה!!!!** ועל מה אנחנו מדברים... על חובה גמורה!!! לא מדובר באיזה יוזמה מבורכת... ש... שהצלחנו להוציא על זה המלצה מהרבנים הגאונים שהורו לתת... איפה... מדובר פה בקום ועשה שמושבע ועומד מהר סיני!!! ואף אחד גם לא יקבל על זה מודעה בעיתון ש'טוב עין הוא יבורך' כי זה דבר שבחובה ואינו בא מן המעשר... ותכלס... זה לא סוד שעם כל הרצון הטוב... עד עצם היום הזה עדיין הנושא הזה לא הוסדר!!!!

כזה דבר יכול לקרות מאוד בקלות... **בתנאי אחד ויחיד: דרישה וביקוש ציבורי!!!!**

ושוב: אני מגיע פה בעיקר מהכובע של גבאי הצדקה... ואני פונה אליכם ידידי גבאי הצדקה... לא נעים לומר אבל בא נעשה קנוניא... אנחנו גבאי הצדקה שהעניים נמצאים בראש מעייננו... וב"ה' ה' חנן אותנו ביצירתיות מופלגת איך לזכות את הציבור שוב ושוב בצדקה... (כפי שכולם נוכחים לראות) אז הנה... יש לנו פה הזדמנות של אינטרס משותף!! גם מקור הכנסה מכובד קבוע ויציב לעניים לאורך כל השנה הקרובה, ובעיקר לעורר את כלל ישראל שיצביע ברגליו ובכיסו ויביע את רצונו לקיים הפרשת מעשר עני בשלמות... ובא לא נכנס כעת לסגולות... כי יש... ועוד איך יש... הפסוק המרטיט 'השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך' שעל זה אומרים חז"ל: כל השקפה לרעה חוץ מזו... כל מקום שה' מסתכל בזכויות מגדלת זה לא מבשר טוב... (וישקף ה' על פני סדום וכו') אבל חוץ מזה!!! כשיהודי נותן מעשר עני כדני... ה' מסתכל בזכויות מגדלת ומתמקד דווקא במעשר עני הזה!! זו הסגולה של מעשר עני!!! שמי שנותן מעשר עני... גם אם זה לא מי יודע מורגש בכיס... אבל ה' מקרב את הזום של המצלמה ומתמקד בזה... וזה לא חוזר ריקם... וברך את עמך ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו... בכך: טייער יידן... בא נעשה משהו... מה בדיוק? לא יודע... לפחות נעלה את זה למודעות האישית שלנו!!! לפחות שאנחנו נדע שהשנה הזו היא 'שנת המעשר'!! בינינו... הדור שלנו שכ"כ טוב ביוזמות מבורכות... הדור שלנו שמצליח לגייס כ"כ הרבה צדקה וחסד... אשריהם ישראל... פה מדובר בחיוב גמור שניתן לומר עם יד על הלב שבשביל הסטנדרטים התורניים שיש היום... זה שמעשר עני כ"כ מדשדש מאחוריה... זה חרפה שבילנו... זה לא הולך בד בד עם המצוינות' שגופי הכשרות המהודרים יכולים לספק לנו... באיזשהו מקום הכדור נמצא אצלנו... אנחנו התחנה הראשונה וגופי הכשרות הם כבר התחנה השניה!!! אני באי חזק בשפראך של מערכות כשרות... זה שפה שלא מוכרת לכן אני מקווה שדברתי לעניין... עכ"פ אם כבר דברנו על צדקה... נא לא לשכוח: אנחנו לקראת תחילת שנה אחרת... יש משהו שקוראים לו סעיף 46... אין לי מושג מה שזה... אני רק יודע שזה משהו טוב... זה משהו שמקטין את הניסיון לתת צדקה... הגדרתי נכון? אז קדימה... צדקה!!!! כלל ישראל זקוק לעשר בשביל שתעשר אין לי מושג למה כתבתי מאמר זה... אנא... מי שיכול לעשות עם זה משהו... שיצדיק מאמר זה...

התאריך די מטעה... כי בסה"כ אנחנו באמצע חודש כסליו... ולפעמים הגשם האמיתי מתחיל להגיע רק כעת... בפרט שהיה פה ושם גשם... אבל המחירים אומרים את הכל!! מחירי הירקות שפתאום המריאו המה מעידי' שמשוהו פה חסר בגינה... והחסר הזה זועק **מהשמים...** ובינינו לבין עצמנו... אם כבר מדברים על 'ברכת השנים' זה לא סוד שבשנה האחרונה הייתה פה מלחמה שזה אומר שהציבור באופן כללי עומד לקראת אתגרים כלכליים למימון הוצאות מלחמה... ובדרך הטבע אנחנו אמורים איכשהו לפגוש את זה בתקציב השנתי הקרוב.

אבל כאן יהודי אף פעם לא נבהל... הוא יודע שיש כתובת!!! לישא את העניים לשמים... ובמקביל לעשות את ההשתדלות הגשמית והרוחנית כדי להתפרנס לשובע ולא לרזון... לברכה ולא... **ומעתה!!! אני רוצה להציג נקודה למחשבה...** שהיא אמנם פחות פוגשת אותנו במישור האישי והפרטני אבל היא כן נוגעת אלינו מהזווית של **המודעות הציבורית!!!!** להוי ידוע לך ששנה זו היא השנה השלישית שנת מעשר עני!!! כלומר: בשנה זו כל יהודי מחויב לתת עשר אחוז מהפירות והירקות שלו לא למעשר שני אלא למעשר **עני!!** ומעשר עני לשם שינוי זה לא כמו מעשר ראשון ומעשר שני... כי מעשר ראשון אנחנו מסתפקים רק בלהפריש ולמעשה אנחנו לא נותנים... למה? כי אין היום לוי מיוחס... ממילא זה נהיה ממון שאין לו תובעים... כנ"ל מעשר שני... אין לנו היום את ירושלים המקודשת... ממילא אנחנו מחללים את המעשר שני על פרוטה חמורה ובה אנחנו יוצאים ידי חובה... בקיצור: תרומות ומעשרות זה משהו שפחות פוגש אותנו בכיס!!! יותר פוגש אותנו מהזווית של הדקדוק הלכה של איסור והיתר!!

אבל במעשר עני ? ! ? פה אין התחמקות ואין תירוצים... עניים תמיד יש!!! כי לא יחדל אביון מקרב הארץ!!! ולא חסרים עניים 'מיוחסים' ביותר שמסתובבים בינינו...

ואם השנה זו היא שנת מעשר עני... אז ברמת העקרון על כל עשר עגבניות שנכנסות לבית שלי... עגבניה אחת אמורה הייתה להגיע לביתו של העני...

נו... ומה אתה חושב?? נראה לך שמישהו עושה את זה?

היית רוצה!!

יש לי הוכחה פשוטה שלא... כי אם בשנה הזו השוק הסיטונאי היו מפרישים עשר אחוז מכל היבול שלהם לעניים... הרי בסוף שנה שלישית זה היה מוציא מאות משפחות ככל עיר ממעגל העוני... וקופות הצדקה היו מרגישים את זה בשטח!! אז... אז זהו שלא...

כן... בהתחלה הייתי די בהלם... אבל מהר מאוד גם אני התרגלתי להסברים ולנימוקים שאיכשהו הסבירו לי שהיות ובשביל החברות הגדולות להפריש מעשר עני זה ניסיון יותר מידי גדול!!! (קח פחות מהניסיון של שמיטה) היות והם לא עומדים בניסיון הזה... אז כל ההשגחות נאלצות להסתפק בזה שאמנם מפרישים!!! מעשר עני... כך שאני ואתה מצידנו אמנם מקבלים חולין מתוקנים הבייתה... אבל אחרי שהמשגיח הפריש מעשר עני... הוא הולך לדרכו... ואז בעל המפעל חוזר ולוקח לעצמו את כל המעשר עני בחזרה... אבל זה כבר לא עניין שלנו... זה כבר גזל עניים של הסיטונאי- לא שלי... העיקר שאני ואתה אוכלים חולין מתוקנים... ושיהיה לנו לבריאות...

האם נעים לשמוע כזה דבר?? **לא!!!**

האם לזה התכוין האיבישטער כשציווה אותנו לתת מעשר עני?? **לא נראה לי...** אבל המציאות חזקה מהכל!!!

המשך בעמודה השמאלית

מסר חשוב ללוחם בשדה הקרב

בדור 2024.

בשבת שעברה ראיתי קטע בזה"ק שיצאתי ממנו נרעש ונסער... ואני חושב שהזהרה הזו היא תמרור דרך ונקודת אור הכרחית בימינו כדי ללוות לכל צעיר בן עליה מתמודד בפרט ולכל עבד ה' בכלל כשהוא לבד...

הזהרה"ק מביא את הפסוק **'ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנאל והוא צולע על ירכו'!** והזהרה"ק מדייק דיוק מעניין שאף פעם לא שמתי לב אליו: שים לב: כל עוד לא זרחה השמש, יעקב אבינו לא ידע שהוא צולע... מתי יעקב אבינו 'זכר' להיות צולע?? **רק כשזרחה השמש!!** כלומר: רק כשהגיע הגאולה והמנוחה והמאבק הסתיים ויעקב יצא מנצח... רק אז הוא שם לב שההלו... אני פצוע... נקעתי את כף הירך... אתה קולט?? לילה שלם יעקב נאבק עם המלאך... קרבות בלתי פוסקים... אש חיה... מאבקים קשים ומרים עד קצה הכולת... המלאך בשלב מסוים נוגע בכף ירכו... יעקב שובר את האגן... כאבים עצומים. אבל לא- אומר הזהרה"ק! בשלב זה יעקב בכלל לא יודע שנקעה כף ירכו... הוא כעת בעיצומה של מלחמה... הוא מצידו ממשיך להיאבק כרגיל... רק מה???

ויזרח לו השמש!!! ברגע שזרחה השמש והגיע הגאולה... ויעקב יוצא מנצח ומקבל את העיטור גבורה הנצחי ישראל- כי שרית... אז לפתע יעקב מסתכל על הרגל ומגלה למפרע לתדהמתו... אוי... אני פצוע!!! נקעתי את הירך. רק עכשיו יעקב מתחיל להרגיש כאבים של צליעה...

מסיים הזהרה"ק ואומר: מכאן רמז לדורות שבעוד שישאר סובלים רעות רבות וצרות בגלות... הם לא כ"כ מרגישים את הסבל, ורק כשתבא הגאולה והם יצאו מהצרות... רק אז יתחילו להרגיש את העצמות הכואבות ויתמהו על עצמם איך הצלחנו לעמוד בסבל הגדול של הגלות. ע"כ דברי הזהרה"ק... נו... אתה מבין ממה אני כ"כ נרעש?? האם אתה מזהה איזה מסר עצום הניח כאן הזהרה"ק בפנינו??

אני אתרגם את זה למילים פשוטות:

במשך לילה שלם יעקב מתמודד!!! מול מי הוא מתמודד?? מול כח הרע בכבודו ובעצמו... מדובר בלילה מר ועגמומי מאוד... התמודדות מול שרו של עשיו זה... זה לא 'יאלה מכות!' זה משמעות הרבה יותר עמוקה של ניסיונות ופיתויים... ויעקב נאבק ונאבק... ובאותו לילה יעקב אבינו מאוד מאוכזב מעצמו... מה קורה לי?? איפה המדרגה הרוחנית שלי?? אני הרי לוחם ותיק במשך שמונים שנה במלחמת היצר!!! תמיד ניצחתי את היצר הרע ברגע... תמיד עמדתי מולו כמו אריה... תמיד הדפתי אותו בשניות... הייתי 14 שנים בשיבת שם ועבר... אף פעם לא הייתי צריך לגרד את עצמי מהמיטה... כי בכלל לא הלכתי לישון... שנים ע"ג שנים שעם לבן גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי... בקיצור: קוראים לי יעקב אבינו על כל המשתמע מכך!! מעולם לא פגמתי... והנה לפתע מגיע אותו לילה!!! ויותר יעקב

לבדו!! יעקב אבינו מוצא את עצמו לבד לבד מול שרו של עשיו... והפעם זה הולך שלעפצע... זה לא נגמר כ"כ מהר... אני כבר לילה שלם בקרבות עזים ובלתי פוסקים וזה לא נגמר...

אז נכון... בסוף בסוף... אחרי האבקיות אינסופיות... בסוף יעקב ניצח... אבל בשביל יעקב אבינו זה תחושת כשולן חרוץ!!! כי נכון שבסוף יצאתי מזה... אבל לילה שלם הייתי שם!!! לילה שלם זה לא זז!! לאיפה נעלמו כל הכוחות הרוחניים שלי? איך יתכן שהדברים הכי פשוטים... פתאום הלכו כ"כ כ"כ קשה??

שתיבין: שרו של עשיו מרגש מאוד!!! הוא נותן ליעקב עיטור גבורה- מהיום אתה ישראל... נצחת אותי... אבל יעקב 'לא מבין' על מה שרו של עשיו... לזה יקרא נצחון?? שתיבין: מבחינתו של יעקב אבינו זה כמו הסיפור המוכר על אותו אחד ששכב במיטה ומאוד רצה לקום והוא נלחם במשך כמה שעות עם היצה"ר עד שבסוף!! בסוף בשעה תשע בבוקר הוא ניצח אותו... נו... זה נקרא נצחון??

אלאשאז!!! ויזרח לו השמש... ה' בבת אחת פיזר את העננים ויעקב אבינו לפתע מסתכל על עצמו... ואז הוא מגלה לתדהמתו!!! אוה... אני פתאום מגלה שאני צולע... נקעתי את הירך... אוי אוי... פתאום הכל מובן... עכשיו אני מבין את עצמי... עכשיו אני מבין למה לא הצלחתי לרוץ כל הלילה... היה נראה לי שאני סתם עצלן וחומרי שלא מזזי את עצמו... וכעת אני מגלה שלא!!! זה לא בגלל ירידה ברוחניות... אלא בגלל הנתונים השטח הכ"כ מסורבלים שהיו לי... בטח... הייתי חייל פצוע בקרב!!! תן לחיל ששבר את האגן לרוץ בשדה הקרב... אוי אוי אוי...

ישראל אבינו כעת מבקש סליחה מעומק לב **מיעקב אבינו**... יעקב יעקב... סליחה... כעסתי עליך... העללתי עליך שאתה סתם שלעפצע... סתם נגרר... וסתם לא מספיק משקיע... אבל כעת אני מגלה שחרפת את נפשך מתוך נתונים קשים כ"כ... אוי אוי... רחמי עליך יעקב... אני מבקש סליחה שחשדתי בך... דמעות של רחמים וחמלה נגרות מעיניו של ישראל סבא על פניו של יעקב הקטן... כי ברגע שמתגלה באיזה נתונים קשים יעקב היה ובכל זאת הוא נלחם עד קצה היכולת... כל התמונה משתנה. מחוסר הערכה זה מתחלף לאין סוף הערצה...

נו... עכשיו אתה מתחיל להבין מה השטיקל זוהר הזה קשור אליך???

ובכן: לי יש מזל כזה שאני מתעסק עם בחורים רשעים!!!! כל הבני עליה שיוצא לי לדבר איתם על התמודדויות ברוחניות... כולם 'רשעים גמורים'!! הבחור דבר ראשון עסוק בלהסביר לי עד כמה שהוא מזועזע מעצמו... איך יכול להיות בכלל שיש לי כאלו ניסיונות??? איזה אני בכלל מגיע לכזה פי פחתת? אני בחור בן עליה... אני יושב ולומד בהתמדה... אני ירא שמים מרבים... איך בכלל יכול להיות שיש לי התמודדות מול כאלו שטויות?? (שטויות אני מתכוין לשלל חולשות... החל מהתמודדויות בקדושה וכלה בכל מיני חולשות... כל אחד בקבוצת סיכון שלו) אני בהלם מעצמי!! בא לי לברוח מעצמי... איך זה יכול להיות שאני מוצא את עצמי נאבק יומם ולילה על... על מינימום

שבמינימום?? איך נפלו גיבורים ויאבדו כלי מלחמה??

וכשאני שומע אותו מתחשק לי לבכות... כי... כי אני כ"כ מכיר את התחושות האלו בייחס לעצמי... אני שומע את עצמי אומר את אותם משפטים ממש בגיל שלו... אבל השנים עשו את שלהם והיום אני רואה את זה מזוית אחרת לגמרי... ולאחרונה יוצא לי להגיד משפט חדש שהוא קצת מסוכן!!! משפט שע"פ רוב הוא לא נכון... אבל כאן... מול הבן עליה זו ההגדרה הכי קולעת!! אני אומר לו: צר לי בחור יקר... אתה צעיר מידי!!! **אתה צעיר מידי בשביל להבין---** עד כמה קשה לך!!!! אתה לא קולט אפילו באיזה נתוני שטח קשים אתה מתמודד...

אתה מצידך רואה את ההתמודדויות שלך כמשהו קלאסי!! מצידך העמידה בניסיון זה מובן מאליו!! אתה כמו יעקב אבינו בשעתו... לוחם ותיק שעומד מול שרו של עשיו... זה עניין של שניות עד שאני הודף אותו... ויעקב אבינו אפילו לא שם לב שהנתונים פה שונים!!! יעקב לא שם לב שהוא לוחם בודד!!! ולא סתם בודד אלא עם שבר באגן... והוא מצידו לא מבין למה זה לא רץ... ואגב: למרות הכל הוא רץ... הוא נלחם ובסוף הוא גם מנצח... אבל הוא עדיין מאוכזב... כי הריצה הייתה קצת יותר כבדה... ההלו... קובי היקר... אתה צעיר מידי בשביל להבין באיזה נתוני שטח קשים אתה מתמודד!!! אתה לא קולט באיזה זירה קשה אתה נאבק... בדור שלנו זה לא כמו פעם... בדור שלנו אתה נמצא בתוך שטח אש... אתה חוטף קליעים על ימין ועל שמאל... שותת דם... נוקע את כף הירך... וצריך להמשיך למרות הכל!!! לך תסביר את זה לבחור בן עליה מתמודד... לך תסביר לו שכשהספרים הק' מדברים על עמידה בניסיונות, הם מדברים על בן עליה שנמצא בסביבה סטרילית לגמרי... בתוך השטעטאלע השמור... ושם!!! אוי ואבוי לו אם הוא יפזל לעיר הגדולה שרחוקה מכאן נסיעה של ארבע שעות בכרכה של יוזף... אוי ואבוי אם הוא יסכן את עצמו בניסיונות... ואילו היום?? היום אנחנו נמצאים בלב ג'בליה... הפיתויים מקיפים אותנו מכל כיוון... פגזים מתעופפים... יריות מכל כיוון... בין תרצה ובין לא תרצה אתה חוטף רסיסים... נו... ונוקע את הרגל ומוכרח להמשיך הלאה למרות הכל...

ומידועינו לא מבין למה זה לא רץ... למה זה לא עף??

ההלו... ויזרח לו השמש!!! לכל אחד מאיתנו יש את ה'ויזרח לו השמש' הנקודתי בייחס לעבר!!! (כמו שכל בחור מיישיבה גדולה מסתכל על ההתמודדויות שלנו בישיב"ק ובייחס לזה הוא מרגיש 'ויזרח לו השמש'!! אז גם-) אנחנו שעברנו את גיל הבחורות ומסתכלים על זה במבט לאחור... פתאום אתה רואה את כל ההתמודדות בעין אחרת!!! אני פתאום מתמלא בערכה עצומה- לעצמי!!! אוה... כמה קשה היה לי... כמה ירקתי דם... באיזה נתונים קשים נלחמתי... ו... ועדיין לא הייתי מרוצה מעצמי??!

זה משהו שיעקב אבינו מבין אותו רק במבט לאחור!!!

לתת לנו הרגשה שאנחנו עובדים על ריק... ברגע שאני מרגיש שכמה שאני אלחם בעור שיני וכמה שאאבק עד טיפת דמי האחרונה... עדיין אני תמיד יהיה רחוק בשנות אור מהמינימום הנדרש...

כזו הרגשה מרוקנת... מייאשת... מדכאת... ומשאירה אותי חסר כח...

אתה מבין לבד שאני לא נכנס לפרטים... אבל הדוגמא שהכי קרובה והכי קל לנו להמחיש אותה... באותו שמחת תורה מדמם היו לוחמים מתנדבים שלא שאלו שאלות... פשוט לקחו נשק ונכנסו לזירה והתחילו לירות... ומיודעינו הורג מחבלים על ימין ועל שמאל... ותכל'ס... בשטח שום דבר לא זז... עדיין יש מחבלים... עדיין לא הושגה שליטה... רבש"ע: מה קורה פה?? כבר הרגתי במו ידי 40 מחבלים... ועדיין העסק לא זז??

אני לא מבין... בשלושים שנה האחרונות... כל פעם שהיה פיגוע ירי או פיגוע דריסה... תמיד הגיע המלאך התורן... ירה במחבל ונטרל אותו וכולם הודו לו מקרב לב וקיבל מדליה... והנה אני פה... הרגתי מחבל אחד ועוד אחד ועוד ארבעים!!!! ואני עדיין רואה ששום דבר לא מתקדם... עדיין שריקות של כדורים... אני סתם מיותר...

היו הוי... לך תסביר לאותו לוחם שבעוד כמה שעות התמונה תתחיל טיפ טיפה להתבהר ואתה תקלוט לאיזה מרחץ דמים נקלעת... לך תסביר לו שהוא נמצא בזירה היסטורית שכעת 450 ימים לאחמ"כ אנחנו עדיין באמצע לקלוט את ההיקף שלה... לך תסביר לו שכל יריה נוספת שהוא ירה הוא חסך לנו עוד שתי חטופים בעזה ועוד ישוב נוסף שלא נפל בידיים של המחבלים... לך תסביר לו...

הוא מצידו בטוח שהוא נקלע לאיזה פיגוע ירי נקודתי ביו"ש... והוא מאוכזב שלמרות כל מה שהוא עשה הוא לא הצליח לנטרל את הזירה... לך תסביר לו ש... שזה לא זה!! זה אירוע אחר לגמרי לגמרי...

אז זהו!!!! שזה בסדר... אל תרחם עליו... הוא כבר מסודר... כי כעת יש כבר כמה וכמה שיודעים לטפוח לו על השכם ולהודות לו שהציל את חייהם... אבל ההלו... זה לא מתקרב בכהוא זה לאותו צעיר שכעת ועכשיו עדיין נמצא בזירת לחימה בלתי פוסקת של מלחמת היצר בדור 2024 ומי יעמוד כעת ויסביר לך שאתה בזירה אחרת לגמרי!!! מי יטפח לך על השכם ויגיד לך... ההלו... תעריך את ההתמודדות שלך ותדע שבשמים יש מספיק נצח נצחים לעקוב אחרי כל תנועה שלך בשטח סבוך ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם שכר פעולתך...

זה יום יום... אבל אתה לא מספיק בשל בשביל להבין כמה שזה לא מובן מאליו... אתה מצפה מעצמך לרוץ על מאה ששים קמ"ש... ואתה לא קולט שלשרוד את הניסיונות של דורנו... גם בהליכה זה המון המון!!!

אגב: בדיוק על זה נאמרה הגמ' המוכרת: לעתיד לבא הקב"ה ישחוט את היצר הרע והרשעים יבכו ויאמרו היאך לא יכולנו לכבוש חוט שיערה שכזה, ואילו הצדיקים ? ? ! הצדיקים יבכו היאך יכולנו לכבוש הר גבוה שכזה... והשאלה המתבקשת: מילא הרשעים בוכים... בטח... בכי החמצה חבל... זה היה כחוט השערה... כ"כ קל... איך לא עשינו את זה... אבל הצדיקים?? למה הם בוכים?? מה מבכי בלהתמלא סיפוק איך זכיתי לכבוש הר גבוה שכזה? **והתשובה היא:** שהבכי של הצדיקים יהיה בכי של רחמנות עצמית!!! למה העללתי על עצמי שאני כזה רשע וטמא?? למה זלזלתי בכל התגברות שהתגברתי?? למה ראיתי בהתגברות שלי כאילו זה המינימום שבמינימום?? איך לא ראיתי כמה קשה להתגבר?? איך לא קלטתי את גודל המעמד?? בעצמי ללא רחם?? איך לא הבנתי שיש לי פה עסק עם הר גבוה שאם אני ב"ה מצליח לכבוש אותו... זה לא משהו שהולך ברגל?? למה כ"כ זלזלתי בהתגברות של עצמי והתייחסתי אליה כחוט השערה כאילו זה מובן מאליו...?? על זה הצדיקים יבכו!! הם יבקשו מעצמם סליחה...

אז כמובן!!! כמובן שכאן את האנשים הקבועים שמעוררים את החשש הקבוע... לא לא!!! אל תגיד את המסר הזה לבחורים שמתמודדים...

ולמה לא?? כי ברגע שאתה מגלה סימפטיה לבחור שמתמודד ואתה מעיז להגיד לו שההתגברות שלו היא לא מובנת מאליו... אז אתה נותן לו לגיטימציה שזה בסדר... שמקסימום אם מאוד קשה לי... אז אז נדברו אמר לי שהוא מבין עד כמה זה קשה לי...

כן.. **זו טענה כ"כ טפשית!!!** היא חוזרת על עצמה לאורך כל הדרך!!

אל תגלה לאשת אברך כמה היא מתאמצת... כי אז היא תפסיק...

אל תגלה לאברך כולל שלא כולם אברכים כי באותו רגע הוא יצא לעבוד.

אל תגלה ליהודי שיש גוים... כי אז הוא עלול חלילה להיות גוי...

הההלו!!! מתי נבין שהקרבות והמאבקים העצומים שה' מזמין לנו... זה הדבר האחרון שמרתיע אותנו!!! אנחנו כבר שם... אנחנו מוכנים וערוכים לזה... ממילא בחור שגיליתי לו כמה קשה לו... זה אף פעם לא גרם לו לרדת מזה... אדרבה... זה רק נתן לו כח להתגבר יותר!!!

כשיעקב אבינו גילה בבוקר שעד עכשיו הוא היה צולע זה לא עשה אותו עוד יותר צולע... אדרבה... זה רק ריפא אותו מבפנים!! רק נתן לו להעריך את המפגן העצום שהוא נתן לה' ולהתחזק בייתר שאת לעמוד בניסיונות... הקושי לא מרתיע אותנו... אם כבר- מה שמרתיע אותנו זה שדואגים

כן... זה מה שהזהו"ק מגלה לנו: שרק כש-ויזרח לו השמש!! רק אחרי שהגל עובר... רק אז יעקב אבינו פוקח את עיניו ופתאום מבין עד כמה ההתגברות שלו היו לא מובנות מאליהם... כמה ההישגים שהיו נראים לו איטיים... זה רק בגלל שהייתה חסרה לו התמונה המושלמת... מול איזה אזור סבוך וסביבה עוינת וערפל סמיך הוא נלחם...

הזהו"ק אומר לא אומר את זה סתם!!! הזהו"ק רוצה פה משהו!! הזהו"ק רוצה שיעקב אבינו לא יחזור על הטעות הזו שוב... הזהו"ק רוצה שיעקב אבינו יקח את אותם פכים קטנים שהוא הותיר מעבר לנהר וידליק אותם באור!!! באור של חנוכה!!! חנוכה זה הארת אור הגנוז... מה פירוש אור הגנוז?? יש דברים שכלפי חוץ אתה לא רואה עליהם כלום!!! אבל מי שמעורב בסוד העניינים יודע שיש פה משהו נורא נורא מרגש... לדוגמא: היה יהודי אחד שנפגע קשה מאוד בפיגוע ירי ושכב בבי"ח כפסע בינו לבין המוות... ובאורח נס הוא פתאום הבריא במהירות חריגה ותוך שבוע ימים הוא פתאום הופיע בבית הכנסת על שתי רגליו!!! הוא אמנם הלך לאט... הוא לא רץ על 160 קמ"ש... אבל כל מי שראה אותו כמעט התעלף... בריך רחמנא דיהב לן אותך...

מישהו שעמד מהצד ולא ידע במה מדובר... לא הבין מה פשר ההתרגשות... זה נקרא 'אור הגנוז'!!! מה זה אור לא גנוז??

לראות את אלוף עולם בריצה... אוה... תראה איך הוא רץ מהר... הוא עף... איזה מדהים... הוא רץ כמו מכוניות... זה נקרא **אור לא** גנוז... אור גלוי... מה שאתה רואה זה מה שיש... אבל לראות יהודי שיצא חי מהתופת והוא מהלך בינינו... זה אור עצום, אבל גנוז!!! כלפי חוץ שום דבר פה לא מרגש... בשביל להבין מה מרגש פה... צריך לקבל את תמונת הרקע... צריך להבין באיזה תופת הוא נלחם וכמה לא מובן מאליו שהוא מצליח להמשיך הלאה לרוץ בקצב של הליכה...

על אותו משקל: בחור בן עליה שעולה ומתעלה וממריא לשחקים... זה נפלא!! זה אור!!! אבל זה לא אור גנוז!! (אגב: אני לא מסרב לכזה אור...) אבל אותו בן עליה בימים שעברו בחושך והוא נלחם בעור שיניו, ולא רק שהוא צלח את המלחמה אלא הוא ממשיך הלאה... זה הארת אור הגנוז!!! כלפי חוץ זה לא מרשים... יתכן אפילו שיש איזה האטה בקצב... אבל ההלו... אתה יודע במה מדובר?? יש לך מושג איזה נס מהלך כאן?? זה האור של חנוכה!!! בחנוכה אנחנו לא מודים לה' על ניסים למעלה בדרך הטבע שהוא עשה לנו... לא!!! אם תשים לב הנס של חנוכה זה שקרה לנו הרבה צרות... והיו לנו הרבה ניסיונות... ו... והנה אנחנו כאן!!! אנחנו ממששים! למרות הכל!!! אין פה משהו מרגש כלפי חוץ... אתה לא רואה ענני כבוד ולא באר ולא מן... אתה רואה יהודי בגודל טבעי שאומר לך שהוא בסה"כ ממשיך!!!! ממשיך הלאה...

ובשביל להבין את גודל הנס... אתה צריך להבין מול איזה נתונים הוא התמודד... בשביל להבין את הנצחון האדיר של יעקב אבינו מול שרו של עשיו... בשביל זה אתה צריך לקבל מושגים מה זה שרו של עשיו... באיזה ניסיונות אדירים מדובר... וצר לי בחור יקר... אתה צעיר מידי בשביל להבין באיזה ניסיונות מדובר!! אתה מתמודד שם עמוק... אתה פוגש את

פ"ג!!! אליאב מסיים להקריב את חטאותיו בתפילת השבים...

תקציר: בשבוע שעבר נעצרנו עם הבעל תשובה אליאב שנמצא כעת בעיצומם של סדרת חטאות... לבנתיים מישהו תרם לו במתנה דיר כבשים!!! בשביל שיהיה לו מקור הכנסה טבעי ומקורי שממנו הוא יוציא את כמיות החטאות... ואכן אליאב נכנס לתקן שבועי... כל שבועיים הוא עולה לירושלים עם הצטברות של עוד תשע חטאות... ולאט לאט לאחר כמה חודשים סו"ס הוא הצליח למצות חטאות של שנה אחת...

לבנתיים!! גם אשתו הצדקנית ציפורה לא שוקטת על השמרים... מידי יום היא הולכת יחד עם מלכי הקטנה, הם יוצאות מידי שבוע חוץ לחומת ירושלים ויש להם שם שובך קטן בשביל הגוזלים שלו... (כלומר: הם הלכו למגדל שובכים וקנו ממנו שובך לפירותיו הדוי דבר שבא לעולם והוא מטפח בשובך עד שיפרחו האמהות ואכמ"ל) ומידי שבוע או שבועיים כשאבא שוב מעלה לירושלים את החטאות הקבועים... מלכי הקטנה מגישה לאבא בעיניים נוצצות פרידה קטנה של בן יונה... אבא... זה מסני אליך... הבאתי שיהיה לך עולה יחד עם החטאת... ותביא את זה לאבא שבשמים... אבא לוקח את הגוזל הקטן בעיניים דומעות... כן מלכה... תודה רבה... אני אתן את זה לאבא שבשמים... אני אספר לו שאת ילדה טובה והבאת לי את זה במתנה בשביל ה'...

כן... תצחק... אליאב צריך את הגוזל הזה!! סו"ס כל חטאת שמקריבים על חטא... לכתחילה ראוי להביא מיד אחריה קרבן עולה בתור דורון, משל לפרקליט שנכנס לרצות, ריצה פרקליט, נכנס דורון אחרי'!! יתכן שלכתחילה עדיף להקריב עולת בהמה... אבל כבר סיכמנו שלאליאב אין את הלוקוס הזה... אם יש לו שקל מיותר בשביל עולת בהמה, הוא כבר משועבד לתת בו חטאת כשבה כדי להשלים את הכפרה ולהצילו מן הפורענות... אז אליאב מסתפק במה שנקרא 'הראיה מעה כסף' - עולה בסיסית של פרידת בני עולה...

והנה!!! באחד השבועות הגשתיים... שוב אליאב עולה עם תשע כבשות (כדי לא להגיע לחיוב מעשר בהמה) ולפתע הוא רואה מרחוק עדר כבשים גדול מתקרבים לכיוונו... הוא המשיך לתומו והרועה הולך כל הזמן ומתקרב אליו... בשלב מסוים הרועה קורא לו... סליחה: קוראים לך אליאב?? כן!! שלחו אותי להביא לך את כל הכבשות האלו... מה? מי?? מי שלח אותך? לא יודע... אני בסה"כ רועה מקומי... מידי פעם אני עושה שליחויות של שינוע בהמות מדבריות להוליך אותם לכיוון אזור הבייתיות... כל טוב... אני לא יודע פרטים... אני רק יודע שאיש אחד אמר לי למסור לך את זה ולהגיד לך שהבהמות האלו כשרות לגבוה!!! אין חשש למוקצה ונעבד אתה ומחיר... וקח אותם כמה שיותר מהר למקדש כי לעת עתה כולם תמימים!!

אליאב לא יודע מאיפה זה נחת עליו... הוא התחיל לספור אותם... חמישים!!! חמישים כבשות!!! רבש"ע: מישהו פה החליט לסגור לי 'חמישים חטאות' בבת אחת...

הוא לא מספיק לעכל... והנה הוא רואה עוד עדר מתקרב... עוד רועה צאן שמתקרב לכיוונו... ואתו סיפור בדיוק... הפעם לשם שינוי זה שעירות עיזים ולא כבשות... וגם הוא אומר כמעט אותם מילים שלחו אותי לכאן בשביל להשתתף בעול הקרבנות... זה כשר למזבח... אליאב כבר לא ידע את נפשו... רגע... אני כבר מתחיל לחשוד בעצמי שאני עשוי... ואכן בסוף בסוף הוא לפתע רואה מרחוק את ר' יהוצדק!!!

אוי... רק לא הוא... אני לא מסוגל להסתכל לו בפנים... ר' יהוצדק הוא אחד מהגבירים הגדולים של העיר נבשן מזרחית לירושלים באזור ים המלח... יש לו אחוזה גדולה של בהמות... אבל לא זה הסיפור!! הסיפור הוא שאני - אליאב, והבן של יהוצדק - פלטיה... שנינו היינו חברים יותר מידי טובים!!! שנינו החלקנו יחד במדרון... שנינו עזבנו ביחד את הבית ועזבנו את הדרך... כשאני חזרתי בתשובה, הבן של יהוצדק המשיך!! המשיך לחיות כמו גוי... ממילא ר' יהוצדק זה אחד מהאנשים שקשה לי להסתכל לו בתוך העיניים... אבל הוא התקרב!! וכמו הרועים שמקודם התקרבו והתקברו עד שהגיעו אלי... אז גם הוא... ר' יהוצדק התקרב בידיים מושטות וחייב את אליאב חיבוק עז ופרץ בבכי!!! אליאב היה נבון מאוד... מה קרה?? מאיפה באת? מה זה התרגיל הזה שעשית לי?? מה זה המנחה לעשיר' הזו??

תקשיב - אומר ר' יהוצדק: כשחזרת לצוב מחצבתך!!! זה נתן לי תקווה שגם הבן שלי יחזור הבייתי... כמו שעזבתם ביחד כך תחזרו ביחד... אבל עברו כמה חודשים ולא!!! הבן שלי עדיין לא חזר... לבנתיים אני עוקב אחריו ואני רואה כמה אתה עסוק כל הזמן בלסגור פינות ולקנח ולכפר על העבר... אמרתי לעצמי: הרי כשהילד שלי יחזור הבייתי... הוא לא יצטרך לכל זה!! יש לי מספיק כבשות בשבילי שבימים אחד אני יכול להנחית במקדש אלף עולות כשלמה בשעתו ולסגור את הסיפור... (רק מעשר בהמה אני מביא לכאן יותר מחמש מאות צאן מידי שנה בשנה וזה עוד כלום לעומת רב"ע שהיה 10.000 צאן מפרש מעשר בשנה)... וכשראיתי שהישועה עדיין מתעכבת... נדרתי שאני אעזור לך לכפר על שלך!!! ואבנה גם אנוכי סמך... כשאני אעזור לך להקריב את החטאות... אז משמים ירחמו עלי והבן שלי ישוב הבייתה... אז נכון להיום זה מאה!! מאה חטאות...

אליאב היה מרוגע עד עמקי נשמתו!!! מי דיבר על זה... מי חלם על זה... אתה יודע מה זה מאה כבשות ביום אחד? זה לכפר ביום אחד כמעט על שנה שלימה!!! אליאב לא ידע את נפשו...

אמא ומלכי שוב מופיעות עם הגוזל המתוק... אבל הפעם זה משהו אחר!!! הפעם זה כבר אירוע גדול מידי... אליאב קרא להם ואמר: היום יש פה קרבן רבתי!!! היום יש לי מאה סמיכות!!! מאה וידיים!!! מאה קרבנות... וכמובן שמתוך מאה נקבות... נכנס שם בטעות עז סורר... ועז הוא הרי זכר ור' יהוצדק מיד אמר לאליאב... מצוין... העז הזה יהיה העולה דורון שאחר חטאת... אליאב לא יתן על הגוזל של מלכי... נפש כי תקריב זה הדבר הכי יקר בשמים... אמא ומלכי עלו למקדש והפעם אמא הקריבה את הגוזל... ואבא יקריב את העז, כיאה וכיאות לעולה שמגיע לאחר כ"כ הרבה חטאות וידיים...

אלא!!! שברגע שהם הגיעו למקדש... כאן לפתע חלה הסתייגות!!! הלי שאתחילי על החלוקה של בשר הקדשים לערב... ברגע שהוא ראה מאה חטאות בבת אחת הוא קצת... קצת התחלחל... ההלו... כזו כמות גדולה של קרבנות בבת אחת וביום אחד זה... זה דבר שצריך לתאם אותו מראש... תשמע... מאה חטאות זה אומר בשר של מאה כבשים שנאכל לזכרי כהונה ליום ולילה עד חצות... חכה חכה... תן לי להתארגן... תן לי לבדוק אם אנחנו יכולים לעמוד בקצב הזה... בכמות כזו גדולה של בשר קדשים... בסוף... לאחר שעה קלה הוא חזר... בסדר... יש אישור!! סו"ס אנחנו בשיא החורף... הלילה ארוך!!! סתם ככה, לילות טבת הארוכים זה התאריך האידיאלי ביותר להביא בבת אחת כמות גדולה של קרבנות לאכילה... כי משעה 2 בצהריים ועד 11 בלילה הכהנים פנוים לאכול וזה מספיק שעות פנויות בשביל להשתלט!!!

מקסימום... במקרה הגרוע מכל... בדיוק אתמול הגיע לכאן יוחנן בן נרבאי הידוע... שהוא כהן צדיק ועובד ה', אבל יש לו טבע שהוא מסוגל לאכול כמיות אוכל בלתי נתפסות... והוא לקח את הטבע החומרי הזה לכבוד שמים ש-מתי שהוא נמצא במקדש אנחנו רגועים... כשהוא פה 'לא נמצא נותר במקדש'!! מה שיהיה ומה שלא יהיה... כשהוא בשטח הנוטר בשליטה!! אליאב סמך וסמך וסמך... ובכל סמיכה הוא הוסיף את שמו של ידידו הקרוב ועוד כמה חברים שבזמננו ישונו לצוב מחצבתם במהרה ממש.

הרהורים לאחר אסיפת הצלה במוצ"ש...

זכיתי בס"ד במוצאי שבת האחרון להיות יחד עם רבבות אלפי ישראל במעמד אסיפת הצלה... שכמידי שנה בשנה מתאספים במפגן רשמי ומוצהר בקריאת 'אנחנו חותמים אמנה' שגם בדור זה שיש כ"כ הרבה שמושוכנעים שאין מנוס אלא להיכנע ל'הגמונת תחילה' שהוא קובע עובדות בשטח ולאפשר לו לעשות בנו כרצונו... אז בשביל זה אנחנו כאן!! לא מחכים ליהודית ולא נחכה לבתו של יוחנן כה"ג שתחטוב על קדקדו ותנער את טלאיה שיזילו לאגדה קרבא... אנחנו נעמוד על נפשנו ולכך אין דבר יותר נצרך ונדרש ממפגן רשמי ומוצהר מידי שנה להציב דגל ולהכריז מי כמון באלים ה'!!! המכב" האמיתי!!! הדגל האמיתי שצריך להיות מונף בריש גלי

אגב: מישהו שאל אותי: מה קרה שהשנה זה יצא בחודש כסליו? חשבתי לכמה רגעים... ופתאום נפל פסוק בתוך פי... נזכרתי במעמד של עזרא והסופר 'אלי יאספו כל חרד בדברי אלוקי ישראל על מעל הגולה...' ניתן לומר שזה הפסוק הכי קולע ונוגע בנקודה ובהמשך כתוב שבמקרה זה היה בחודש כסליו!!! 'וכהתפלל עזרא... בוכה ומתפלל... נאספו אליו מישראל קהל רב מאוד אנשים ונשים וילדים כי כבו העם הרבה בכה... ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימין... לשלושת הימים, הוא חודש התשיעי, מרעידים על הדבר ומהגשמים...

הנה לך מעמד של חיזוק והתעוררות תשובה בחודש כסליו... כעת תן ניהוש למה זה היה בחודש כסליו? מה התשובה?? ככה!!!! כי ברגע שיש מעל הגולה אין צורך בתאריכים עגולים... צריך לעמוד ולזעוק מתי שזה יהיה... העיקר לזעוק לשמים!!!

מה שבטוח: שיהיה ברור: כל מי שעדיין טוען שיום יבא וכולנו נצטרך אינטרנט... זה אומר דבר אחד: שהוא לא היה שם!!! באסיפת הצלה... כי היו שם המון המון אנשים... עוד יותר משנה שעברה... והם מספיקים לי... הם הסכימו להיות חברים שלי גם לא דרך הוואצפ... אני כבר מסודר!!! מה יהיה עם האיפוניםט?? שימשיך להחליף חוויות עם הבניה מלאכותית... הוא בהחלט ישאר לבד יחד עם המון המון יהודים שישארו שם לבד... ושיירת הנצח תמשיך...

אבל כעת תרשה לי לומר כמה מילים... אחרי שהיינו באסיפת הצלה ושם הוצרכנו לזעוק את הזעקה וליצור גבולות ברורים... חשבתי לעצמי שהמבחן האיוון שלי יהיה ב"ש כסליו...

האם אחרי שהייתי באסיפת הצלה שסגרה אותי באום אני חומה... האם אני מסוגל להשתתף בפארברענגען עם יהודים שכל עניינם לצאת לעם שבשדות ולהאיר בהם את הניצוץ היהודי? האם אני מסוגל להכיל את הניגודים הקוטביים האלו??

אני לא חייב!!! כי אני ליטוואק!! לי מותר להתבצר בעמדת... ולהגיד אני מתנגד... מתנגד ל-מה?? מה פירוש ל-מה...? לכל דבר שהוא לא כמו הדרך שלי... אבל מי שנאמן לדרך הבעש"ט הק' הוא חי בתובענות הרבה יותר גדולה!! מצד אחד השמרנות החסידיית והיהודית לשמור על קצוות טהורים ונקיים... ומצד שני להכיר בנקודת אור של כל יהודי באשר הוא... להכיר בניצוץ היהודי של אחרון האיפוניםטים שהסוטר לועו כסוטר את השכינה...

אני חושב שגם אחרון המתנגדים מחויב לניגוד הזה!!! כן... היהדות היא לא פשוטה... היא לא רק שחור ולא רק לבן וגם לא שחור לבן ביחד... יש בחושן הרבה הרבה גוונים וצבעים... יש בפרשה שלנו את יוסף ובנימין שאותם פגשנו באסיפת הצלה... ויש את יהודה שאנחנו פוגשים אותו בהרבה מאוד פינות נוספות... ויש את המאסף לכל המחנות שאנחנו נפגשו בפארברענגען שלא מותר על אף 'אבידת ישראל'... הוא צמוד גדר ונאלץ להתמודד מול זוהמת הנחש... יהיה את שמעון ולוי שלא ישאו פנים וינשפו לו בעורף על כל סטיה הכי קטנה... ויהיה את אשר שיאשר את כולם ויכריז שבסוף בסוף כולם כפתור ופרח... כולם אהובים ברורים גיבורים...

מזל טוב... מסכת סנהדרין...

מטיב המסורת של גיליון זה... כעת בעומדנו בפתחה של מסכת סנהדרין ננסה לעשות א"ה טיסה קצרה בשמי סנהדרין... סקירה ככה מלמעלה מה הנושאים... מתי יש תחנון יציאה... אז ככה:

מסכת סנהדרין הולכת כעת ללוות אותנו מעכשיו עד... ע"י ב' בניסן!!

כן... זו השגחה פרטית מיוחדת לבכורים שהסיום של מסכת סנהדרין יוצא ממש בערב פסח מוקדם... אז אם אתה בכור לא שוטה- אז החכם עיניו בראשו ותתחיל היום סנהדרין... אבל גם אם אתה לא בכור... אם אתה רוצה לעשות סיום על סנהדרין... תדע שכעת מתחילים!! סנהדרין היא מסכת מאוד מעניינת ומגוונת... יש בה מלא תחומים שונים... **והסיבה לזה היא פשוטה:** כי מסכת סנהדרין לא עוסקת רק ספציפית בהלכות דינים אלא היא עוסקת גם בכל הדינים והדינים שמתקנים לבית דין... ממילא נוצר מצב שמסכת סנהדרין מדברת על מלא מלא ציונים בתורה שהמכנה המשותף היחיד ביניהם זה שכל הציונים האלו מתקנים לבסוף למערכת האכיפה של בית דין... תבין: גם הן סודר ומורה וגם הזקן ממרא... שניהם מקבלים 'זימנא' לאותו ב"ד... גם עיר הנידחת וגם עיבור שנה... שניהם דיונים שמתקנים לאותו ב"ד וכן הלאה וכן הלאה... ממילא מה הפלא שמסכת סנהדרין משמשת מטריה להמון נושאים שונים ומגוונים... ואם כך זו הזדמנות פז לרכוש טעימה בהרבה ממקצועות התורה... אבל עכ"פ את החלק הזה אנחנו בעיקר נפגוש **בחלק השני** של המסכת... (בהמשך אכנס לפירוט לפי הסדר...)

מה שכן... הנושא המרכזי והכי מרתק במסכת סנהדרין זה פשוט וללמוד את **ספר האזרחות של היהדות!!!** כן... להבדיל בין הקודש ובין החול... במסודות הממלכתיים שלומדים ליב"ה... אחת המקצועות זה **'אזרחות!!!'** כל אזרח ישראלי אמור לקבל תמונה על שיטת המשלש שאמורה להיות משולבת בשלושת זרועות... הרשות המחוקקת- כנסת... הרשות השופטת- בית משפט... והרשות המבצעת- המשטרה... ואני לא צריך להגיד לך שבימים אלו יש סביב נושאים אלו ויכוחים תהומיים שנמצאים על סף רתיחה... אז זהו!!! שתתפלא לשמוע שהרבה לפני חוקי האזרחות של המדינה החילונית שלנו... קדם לה ספר האזרחות של תורת ישראל וההשקפה היהודית!! וניתן לומר שהחלק הראשון של מסכת סנהדרין עוסק בנושא הזה!! הרשות המחוקקת זה ב"ד הגדול... והרשות המבצעת מתחלקת בין סנהדרי קטנה של כ"ג לב"ד של שלשה... יש כללים ברורים אין ההיררכיה הזו בנויה, יש נושאים מסוימים ששייכים לרשות המחוקקת של ב"ד הגדול, ויש דברים ששייכים לרשות המבצעת אלא שניתן להגיש ערעור לב"ד הגדול... במקביל יש רשות אחרת לגמרי שנקראת מלך!! וזה נושא בפ"ע במה המלך כפוף לסנהדרין ובאיה פרטים הם כפופים אליו... ואז יש רשות שנקראת כה"ג שזו גם ממלכה בפ"ע והוא כפוף לסנהדרין... בקיצור: האזרחות היהודית היא סוגיה מרתקת... (והייתי מוסיף שזה גם נושא רגיש ועדין מאוד... בדיוק כמו שיש היום יכוח עז סביב הסמכות של היעמ"ש... איפה נמצא הגבול שהיא עוברת את הגבול הטעם הטוב... אז על אותו משקל: מי יש לו אמנות צדיקים, ואפילו יאמר לך על מין שהוא שמאל... והשאלה היא: כמה הצדיק יכול להרוג בהנהגתו מממשלת התורה וזה יהיה עדיין בגבול הטעם הטוב... מאיזה שלב ואילך נדרש ממך להפגין נאמנות לממשלת התורה ולפטר את הצדיק מלהיות צדיק כי הוא לא בקו של ממשלת התורה? הנה לך דוגמה של נושא מאוד מאוד קריטי... ורגיש לא פחות מכל הסידי הרתוח' שמתבשל במדינה בימים אלו)

אז בגדול ניתן לומר שזה הנושא הראשון של מסכת סנהדרין!! לימוד האזרחות הבסיסי אין בנויה ההיררכיה של מלכות שמים!!!

אם נגדיר את זה ממש ממש מלמעלה... אז בגדול זה ככה:

ארבעים דפים הראשונים עוסקים בעיקר בהגדרה של השררות והתפקידים!! פרק א' של סנהדרין, באופן רשמי מתמקד בעיקר במספר!! כמה דינים צריכים שיהיו ב..... ברשימה ארוכה של דברים... כמה דיני ממונות, וכמה דיני נפשות, כמה בעגלה ערופה, וכמה בעיר הנידחת... וסמיכת זקנים וחליצה ומיאון וכו' וכו'... והאם צריך בכל דבר שלושה דינים או מספיק אחד... **בגדול זה הנושא של פרק א' דסנהדרין** וכמובן שעל הדרך נפתחים כל מיני סוגיות... אם זו סוגיית עיבור שנה, מתי מעברים... וכמובן שבפרק זה יש גם כמה דפים של אגדה... אבל תתכונן... אגדת'ת זה משהו שאנחנו הולכים לפגוש לאורך כל המסכת... עכ"פ הפרק הראשון אנחנו מסיימים במוצאי זאת חנוכה... ואם היה קשה לך להיפרד ממתיתיהו כהן גדול חשמונאי ובניו... אז הנה... אנחנו מיד מתחילים פרק כהן גדול!! הפרק הזה מדבר על שתי הקדקודים הנוספים... בדף הראשון הנושא הוא כהן גדול ומיד אח"כ הלכות מלך!! (זה פרק שממש מאפיין את מלכות חשמונאי, כהונה ומלכות בפרק אחד) אם מאוד מעניין אותך על קצה המזלג מה הנושא של הפרק הזה... אז בשביל זה יש את המשנה המוכרת במסכת אבות... גדולה תורה יותר מן הכהונה והמלכות, שהמלכות נקנית ב-30 מעלות והכהונה נקנית ב-24 מעלות, ואילו התורה נקנית ב-48 קניינים...

נכון של כזו משנה? אז מהמשנה הזו כלונה יודעים שיש 48 קנייני תורה... אבל ההלו... על הדרך גם כתוב שהמלכות ב-30... והכהונה ב-24

האם אתה יודע מה הם 30 קנייני מלכות ו-24 קנייני כהונה?!

אז הנה!!! זה הנושא של פרק ב' דסנהדרין!! מדובר בפרק של שש דפים שכמעט כולו אגדה!!! וכך בעז"ש **עד עשרה בטבת** אנחנו הולכים להחזיר גם מלכות וגם כהונה לישראל... אחרי שחזרה מלכות לישראל והינה לנו ה' מכל אויבינו מסיבי... כעת מעשרה בטבת ואילך אנחנו 'פנייים לעסוק בתורה' ולהתחיל ללמוד ביסודיות את שלושת הפרקים שעוסקים **בהלכות עדות!!!**

כאן יש לציין שעדות מתחלקת לשני חלקים: הלכות **קבלת** עדות שזה בעיקר שייך לבית דין... כלומר: ה' חקירות ודרשיות וה-ח' חילוקי דינים שבין עדות ממונות לנפשות... ובמקביל יש את ההלכות ששייכות **לעדים בעצמם!!!** את העשרה מיני פסלות של עדים... החל מקרובים ונוגעים בעדותם וחש"ו וכלה ברישמת הרשעים עד כדי משחק בקוביא וכד'...

תכל'ס: הלכות עדות זה נושא נכבד בחו"מ!!! ועל זה אנחנו נקדיש עשרים **דפים**... ושלושה **פרקים**- פרק זה בורר, אחד דיני ממונות, והיו בודקין... בזה אנחנו נעסוק מעשרה בטבת עד ערב ראש חודש שבט!!!

האמת היא שתמיד כשאני סוקר את דף היומי... אני מחפש מתחת הרצפה איזה תאריך יוצא דופן כדי לשבור שגרה ולהתרענן ולהודיע על סיום חצי קדנציה של המסכת... אבל במסכת

סנהדרין אין צורך... אין בה כמעט רגע אחד של שגרה... ואם עד ר"ח שבט הרגשת יותר מידי שגרה... **אז קדימה!!! כעת מר"ח שבט יש לנו עשרה דפים ש...** שצריך לנשום נשימה עמוקה לפני שמתחילים אותם!!! מדובר בדפים קשים!!

לא... שלא תבין: זה לא דפים קשים להבנה... אלא **קשים לעיכול!!!**

יש כאן עשרה דפים שמדברים פרקטית אין מבצעים בפועל מיתת בית דין!! אין עושים סקילה... ואין מבצעים מיתת שריפה וחניקה והריגה... אני רק יכול להגיד לך שכשהייתי בן 14 למדתי את הדפים האלו בעיון רב... הייתי קצת מזוכיסט וחיפשי דפים עם הרבה דם... ולכן למדתי את זה ישר והפוך... כן... זה בהחלט דפים קשים לעיכול בדור שלנו שכ"כ מושפע מהתרבות המערבית הצבועה שחלחלה בנו... ולכן קשה לנו לעכל מושג שנקרא מחויב מיתה למלכות... ואדרבה... ככל שיותר קשה לנו לעכל את זה... ככה זה יותר ויותר נחוץ לנו... לדעת שיש בורא עולם שמצייב גבולות ברורים ומי שחוצה אותם... מתחייב בנפשו וישלם על זה במחיר חייו!!! הגבולות האלו מאוד חסרים לנפש השברירית שלנו בדור הזה... (ומי שקצת מכיר את נבכי הנפש יודע שבינגוד לתפיסה השטחית והסלחנית... הרי הנפש השברירית והחרדית שמאפיינת אותנו בדור זה... נובעת דווקא בגלל שעשוק מאיתנו את הגבולות הברורים האלו שאני פי מלך שמור ומי שממרה את פיו יוצא להורג לעיני כל יושבי העיר!!! ההתעלמות מהגבולות המריים האלו לא לקחה אותנו קדימה אלא רק אחורה... תזכיר לי לכתוב על זה כשנגיע לשם בדף היומי...)

אז אתם עשרה דפים שעוסקים בביצוע הד' מיתות הרי זה בפרק נגמר הדין וחלק מהפרק הבא- ארבע מיתות... מדף מ"ג עד דף נ"ג...

וכאן!!! בשבת שירה!!! כאן מתחיל החלק השני של המסכת...

אם עד עכשיו דיברנו **על אישים ותפקידים**- דהיינו על ההיררכיה... על סנהדרין וכה"ג ומלך... ועל קבלת עדות ומי כשר לעדות... אז מפרק ארבע מיתות אנחנו עוברים לדבר על **מעשים!!!** העניין הוא כך: יש ד' מיתות ב"ד... חיוב סקילה בא על 18 סוגי לאוים!! שריפה באה על 10 מיני איסורים!! חיוב חנק על 6 חיובים... והרג על שני איסורים... בקיצור: יש פה 36 סוגי עבירות שונות שחייבים עליהם מיתות ב"ד... וכעת הגמ' עוברת על כל אחד מהאיסורים ומבארת אותם אחד לאחד... וכפי שהזכרתי לעיל... מטבע הדברים מכאן ואילך הנושאים מאוד מגוונים... כל כמה דפים זה נושא אחר לגמרי!!

ובאמת אם נלך לסוף המסכת... שים לב: שפרק **עשירי** זה 'אלו הם הנחנקין!!' ואילו פרק אחד לפניו- **פרק תשיעי** זה 'אלו הם הנשרפים!!' ואילו כעת שני הפרקים שלפנינו, פרק ארבע מיתות ופרק בן סודר ומורה, שניהם עוסקים בשמונה עשרה **חיובי סקילה!!!** ואם נעשה סידור מדפים קצר... אז 4 מתוכם זה עריות (האם, אשת האב, כלה וכו') ויש על זה סוגיה של שתיים וחצי דפים... ועוד 8 חיובי סקילה מתוך 18 זהה קשור לע"ז פחות או יותר... והגמ' מקדישה לזה סוגיה של חמשה דפים... וכאן!!! כאן בדרך אגב נכנסת סוגיה מאוד יסודית שנקראת: בן נח!!! כן... מהיום תדע שגם לבן נח יש תלמוד בבלי...

רק יש הבדל קטן מאוד בין התלמוד בבלי שלנו לתלמוד בבלי של בן נח...

ההבדל הוא: שהתלמוד בבלי שלי הוא 2700 דפים... ואילו הש"ס של בן נח מתחיל ונגמר ב-4 דפים!!! מדף נ"ו במסכת סנהדרין ועד ס'...

הידד! בן נח יכול לעשות סיום הש"ס כל ארבעה ימים!! אבל תתפלא לשמוע שגם זה היה מידי הרבה בשביל בני נח וגם בזה הם לא עמדו...

עכ"פ כאן אנחנו מגיעים לפרק ח' בסנהדרין שזה פרק בן סודר ומורה!!! שהוא חלק מהרשימה 'המדמה' של ה"ח מחויב סקילה... הן סודר ומורה מקבל 2 וחצי דפים אישיים של דרוש וקבל שכר!!! ואז יש סוגיה כללית מי הוא זה שצריך להציל אותו מחטא גם במחיר של הריגה ומי לא... וסיימו פרק בן סודר ומורה ובה סיימו עם סקילה...

והנה הגיע ר"ח אדר!!! משנכנס אדר מרבים בשמחה... ואנחנו מיד מתחילים פרק אלו הם הנשרפים... אה... תשאל מה הקשר בין מרבים בשמחה לאלו הם הנשרפים? אפספסס... תן לי לחשוב... (אה... אולי אולי... אולי בגלל שתשע מתוך עשר חיובי שריפה כולם קשורים לחתונה!!! ולא סתם חתונה... אלא חתונה כפולה, אשה- ובת בתה, אשה- ובת בתה, אשה ובת בתה, וכן הלאה והלאה... הוא רצה להרבות בשמחה... להתחתן גם עם אישה ובתה... ובסוף הוא הגיע לאלו הן הנשרפים... יופי... הנה הקשר בין פרק הנשרפים ל-ר"ח אדר... נו נו... שיהיה...)

מה שבטוח: הקשר הכי נכון הוא שבר"ח אדר מתחיל פרק הנשרפים!!

ובתענית אסתר מוקדם אנחנו מסיימים אותו ומיד מתחילים ואלו הם הנחנקים... מדובר בפרק קצר שמסיימים אותו במוצאי פורים המשולש...

וזהו!!! ברגע שמתחילים את העבודות לפסח... מתחילים פרק חלק... אוהו... פרק חלק זה מושג יהודי!! אין יהודי בעולם שלא יודע מה זה פרק חלק!! פרק של עשרים דפים תמימים מלא וגדוש באגדות חז"ל בענייני העולם הבא ותחיית המתים... והכי הכי: זה פרק שמדבר על הגאולה!!! אין לך תאריך מתאים ללמוד פרק חלק כמו בין פורים לפסח בבחינת מסמך גאולה לגאולה עדיף... רק לשבר את האוזן: לפי מרן הבן איש חי... בתקוה של שביעי של פסח צריך ללמוד את האגדות של פרק חלק... ושמעתי שמרן הח"ח היה לומד פרק חלק בסעודה שלישית...

ונסיים במעין הפתיחה: אם כבר יצא שהתחלנו מסכת סנהדרין בדיוק בשבוע הייארציט של רבי הק' מסדר המשנה... אז אם תשים לב: יש סגנון מעניין של גמרא שאנחנו מוצאים אותה בעיקר **בתחילת** מסכת!!! אם שמת לב: ברוב מסכתות הש"ס... בעמוד או בדף הראשון הגמ' מתעסקת בדיוקים נוקדתיים במשנה!! לדוגמא: בקידושין 'האשה נקנית בשלוש דרכים', למה נקנית ולא מתקדשת? ולמה שלוש ולא שלשה? ודרך זה לשון זכר או נקבה. והמנין שלוש למעוטי מאי? הגמ' נצמדת לכל מילה במבנה של המשנה ממש כמו רוב כהנים על ספר ויקרא... ואם תבדוק הסגנון הזה מצוי בד"כ בתחילת המסכתות (עכ"פ תורת המסכתות)

אח"כ את פחות מצוי... ובנינו... הרבה פעמים אין לי סבלנות לדיוקים האלו... נו... בא נכנס כבר לסוגיה... אבל לרבותינו רבינא ורב אשי נכראה כן היה סבלנות לזה... ואפשר לומר: שבתחילת כל מסכת רצו להזכיר לנו... ההלו... של נעלך מעל רגלך!! תדע לך שכל מילה במשנה זה מדוקדק עד הקצה!! הגמ' נותנת לנו תזכורת בתחילת מסכת ואיך זיל גמור...

לא משנה מה תעשה עם זה... אבל לפחות תדע שהעסק פה רציני!!! ---